

Govor dekana prof. dr. sc. Hrvoja Sikirića na Danu Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 4. studenoga 2013.

UDK: 378.4(497.5Zagreb).096:34](2)

Poštovane kolegice i kolege,
dragi umirovljeni nastavnici našeg Fakulteta,
studentice i studenti koji ste mi u srcu,
uvaženi gosti!

Na današnji dan, prije 237 godina, započela je nastava na Pravnom fakultetu kao jednom, uz Filozofski i Teološki, od triju fakulteta Kraljevske akademije znanosti u Zagrebu koju je te godine uredbom osnovala carica Marija Terezija. Od 1883. Pravni fakultet je u ovoj zgradi, dakle posljednjih 130 godina. Naš Fakultet jedina je sastavnica Sveučilišta u Zagrebu koja djeluje s neprekinutim kontinuitetom.

237 godina se, dakle, na ovoj ustanovi poučava pravo. Danas tu godišnjicu obilježavamo. Mi koji za pravo živimo i koji živimo pravo znamo da je pravo u svojoj biti, svojoj srži, veličanstveno, plemenito. *Pravo je umijeće o dobrom i pravičnom (Ius est ars boni et aequi)*. Pravo je neodvojivo vezano uz čovjeka i uz društvo. *Ubi homo, ibi societas, ubi societas, ibi ius*. Stoga je i poziv pravnika častan poziv jer biti pravnik znači biti zauzet za ostvarenje dobra pojedincu i društvu.

I onih 130 godina, a posebno ovih 237 godina, ponajviše nam govore jedno. Ovaj Fakultet nije bilo koje mjesto, ovaj Fakultet je posebno mjesto. Biti njegov nastavnik, biti zaposlen na njemu jest čast i privilegij, biti njegov student i na njemu diplomirati jest čast i privilegij. Svi mi moramo na to biti ponosni i biti dostojni njegove tradicije.

Ovaj Fakultet je bio, jest i bit će najbolja nastavna i znanstveno-istraživačka ustanova u području prava i socijalnog rada ne samo u Hrvatskoj, nego i šire. Zbog toga su Fakultet i njegovi nastavnici pozvani da jasno i glasno govore je-

zikom struke i na taj način daju svoj doprinos ostvarenju Hrvatske kao pravne i socijalne države.

Dan Fakulteta je dan kada se govori o povijesti, sadašnjosti i budućnosti Fakulteta. I ja ću o tome govoriti. No neću govoriti o njegovoj povijesti, tako da evociram neke važne datume i događaje iz prošlosti, neću govoriti o sadašnjosti Fakulteta, tako da obrazlažem ono što poduzimamo da bismo povećali kvalitetu nastavnog i znanstveno-istraživačkog procesa na Fakultetu, neću govoriti o budućnosti, tako da govorim o nemalim izazovima koji pred Fakultetom stoje, kako na unutarnjoj, tako i na međunarodnoj razini.

Govorit ću o povijesti, sadašnjosti i budućnosti Fakulteta, tako što ću govoriti o tri ključne vrline, vrline na kojima je Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu nastao, na kojima je izrastao, vrline koje su važne za njegovu sadašnjost, vrline na kojima se mora temeljiti njegova budućnost. A te za naš Fakultet stožerne vrline su odanost i poštovanje prema Fakultetu, zajedništvo na Fakultetu i odgovornost za Fakultet. Te vrline su na poseban način i povijest i sadašnjost i budućnost Fakulteta, te vrline moraju resiti ovaj Fakultet i zato ću o njima govoriti na ovaj svečani dan, Dan Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Rekoh, poštovane kolegice i kolege, Pravni fakultet je posebno mjesto. 237 godina postojanja predstavlja tradiciju koja je rijetka na ovim prostorima i na koju moramo biti ponosni. No ta nas tradicija poziva da negujemo dobre običaje koji se primjenjuju na Fakultetu i obvezuje nas na odanost Fakultetu i da se prema Fakultetu odnosimo s poštovanjem i ljubavlju. Vrlina odanosti Fakultetu znači da se ni kao nastavnici ni kao studenti ne uzvisujemo iznad Fakulteta. Poštovati Fakultet znači poštovati se međusobno, nastavnici jedni druge, posebno unutar katedre, jedinice koja je temelj svakog fakulteta, studenti jedni druge, studenti nastavnike, i nastavnici studente, i svi zajedno one koji rade u stručnim službama Fakulteta. Moramo poštovati dostojanstvo i rad našeg sugovornika na Fakultetu bez obzira na razlike koje između nas postoje. Stoga prva vrlina za koju želim da resi naša srca, da je osjećamo, negujemo i živimo jest vrlina odanosti Fakultetu i poštovanja Fakulteta.

Uz odanost i poštovanje prema Fakultetu usko je povezano zajedništvo Fakulteta.

Poštovane kolegice i kolege, mi uživamo autonomiju nastavnog i znanstveno-istraživačkog rada koja je neotuđivo pravo svake sastavnice Sveučilišta kao izraz njezine pravne osobnosti. Jedna smo relativno mala zajednica. Nas je oko 120 nastavnika. Svojim radom za koji imamo sve uvjete stekli smo veliko znanje i iskustvo i ništa nas ne sprečava da ga jačamo. Imamo studente

kojima to znanje i iskustvo trebamo prenijeti i koji to od nas očekuju. Imamo biblioteku koja je sigurno jedna od najboljih. Imamo vrijedne kolegice i kolege u stručnim službama. Imamo tehničke uvjete za rad. Kad se osvrnemo na to u kojim uvjetima drugi u ovoj zemlji rade, odmah shvaćamo koliko je važno da negujemo i čuvamo zajedništvo na Fakultetu. Trebamo biti stalno svjesni koliko je vrijedno da pronađemo vrijeme jedni za druge kako bismo pokušali sve probleme riješiti kroz razgovor, da nađemo snage reći *molim te, oprosti*, da budemo spremni prihvatiti ispriku i pruženu ruku, reći jedno drugome *hvala ti*. Da učinimo sve kako bismo nesporazum koji uvijek može nastati riješili unutar Fakulteta, posebno unutar katedre, da svoje probleme ne upućujemo drugom na rješavanje, Fakultetskom vijeću ili, što predstavlja zapravo poraz Fakulteta, nekome izvan Fakulteta. Moramo svi biti ustrajni u njegovanju zajedništva Fakulteta. Ovaj Fakultet je naš fakultet, mi nemamo drugi fakultet osim ovog. Što smo čvršći u našem zajedništvu, što smo tom zajedništvu predaniji, Fakultet je jači. I zato nam zajedništvo Fakulteta, kao druga vrlina, mora biti u našim srcima, moramo ga osjećati, njegovati i živjeti.

Poštovane kolegice i kolege, moramo biti odgovorni za ovaj Fakultet, svi, i nastavnici i svi koji smo na njemu zaposleni i studenti.

Posebno bih vam želio prenijeti kako ja razumijem odgovornost nastavnika i studenata za Fakultet.

Smatram da mi nastavnici u svakom studentu trebamo vidjeti mladog čovjeka u kojem leži dobro, koji je jedinstven u svojoj pojavnosti, prepun vrlina i vrijednosti, koji zaslužuje naše poštovanje. Naša je odgovornost da svakom studentu nesebično prenesemo znanje i iskustvo koje imamo, da damo sve od sebe da se vrline i vrijednosti koje svaki student u sebi nosi u što većoj mjeri iskažu na dobro svakog od studenata, a time onda i na dobro Fakulteta. Moramo studentima uvijek biti spremni pomoći, moramo ih uvjeriti u to da smo mi ti kojima se uvijek mogu s povjerenjem obratiti za pomoć. Mi kao nastavnici moramo biti svjesni, i tu leži naša posebna odgovornost, da su ti mladi ljudi pred nama u formativnom razdoblju njihova života, da je njihov razvoj ne samo kao budućih pravnik nego i kao mladih ljudi u našim rukama i stoga im mi moramo svojim radom i ponašanjem biti uzor. Mi smo kao nastavnici zapravo privilegirani jer odgajamo svoju budućnost, jer će neki od naših današnjih studentica ili studenata, u bližoj ili daljoj budućnosti, biti oni koji će preuzeti odgovornost za užu ili širu zajednicu i utjecati na njezin razvoj, a time i na naš život.

S druge strane, odgovornost studenata za ovaj Fakultet vidim u tome da bi svi studenti trebali spoznati da ih samo savjesno učenje vodi prema čvrstom

znanju i da u stjecanju znanja ne smiju birati prečace. Znanje stečeno zaobilaznim putem je krhko, brzo kopni, znanje stečeno predanim studijem je trajno i temelj na kojem s pouzdanjem mogu, kao završeni pravnici, dalje graditi svoj poziv. Oni koji do znanja pokušavaju doći zaobilaznim putem, bez mnogo učenja, moraju biti svjesni da varaju najprije sebe, onda one koji su im, često uz veliko odricanje, omogućili studij i koji vjeruju u njih, pa zatim nas, svoje nastavnike, i ono što je za njihov budući život najvažnije, da prijevarnim stjecanjem znanja varaju sve one koji će im se, kao budućim pravnicima, obratiti tražeći od njih da zaštite njihovo pravo koje im je povrijeđeno. Sretni smo da danas ovdje pred sobom imamo studente koji su naši najbolji studenti, studente koji su svojim radom učinili nešto za Fakultet i time pokazali svoju odgovornost za Fakultet i kojima se zbog toga ponosimo. Budimo dakle svjesni, svatko od nas, da svojim svakodnevnim radom moramo djelovati odgovorno i na dobro Fakulteta. Stoga je odgovornost za Fakultet treća vrlina koja mora biti u našim srcima, koju moramo osjećati, njegovati i živjeti.

Eto, poštovane kolegice i kolege, studentice i studenti, smatrao sam da kao dekan Fakulteta, na njegov svečani dan, Dan Pravnog fakulteta, o ovim vrlinama trebam govoriti. Duboko vjerujem da su odanost i poštovanje prema Fakultetu, zajedništvo na Fakultetu i odgovornost prema Fakultetu one vrijednosti, vrline koje su istodobno i prošlost, sadašnjost i budućnost ovog Fakulteta.

Zato sve vas, kolegice i kolege, sve vas, studentice i studenti, i sve vas, dragi gosti, kojima je ovaj Fakultet u srcu, kao dekan Fakulteta pozivam da k tim vrlinama stremimo, da ih ražarujemo u našim srcima, da ih osjećamo i njegujemo i da ih živimo na ovom Fakultetu svakog dana, i da ovom Fakultetu, Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, služimo iskreno, vjerno i s ljubavlju.

U tome neka bude naša snaga.

Hvala vam.